قانون انتشار و دسترسی آزاد به اطلاعات

/

/

قانون انتشار و دسترسی آزاد به اطلاعات/

/

فصل اول ـ تعاریف و کلیات/

بند اول ـ تعاریف:/

ماده۱ـ در این قانون اصطلاحات زیر در معانی مشروح مربوط به کار می‌رود:/

الف ـ اطلاعات: هر نوع داده که در اسناد مندرج باشد یا به صورت نرم‌افزاری ذخیره گردیده و یا با هر وسیله دیگری ضبط شده باشد./

ب ـ اطلاعات شخصی: اطلاعات فردی نظیر نام و نام خانوادگی، نشانیهای محل سکونت و محل کار، وضعیت زندگی خانوادگی، عادتهای فردی، ناراحتیهای جسمی، شماره حساب بانکی و رمز عبور است./

ج ـ اطلاعات عمومی: اطلاعات غیرشخصی نظیر ضوابط و آیین‌نامه‌ها، آمار و ارقام ملی و رسمی، اسناد و مکاتبات اداری که از مصادیق مستثنیات فصل چهارم این قانون نباشد./

د ـ موسسات عمومی: سازمانها و نهادهای وابسته به حکومت به معنای عام کلمه شامل تمام ارکان و اجزا آن که در مجموعه قوانین جمهوری اسلامی ایران آمده است./

هـ ـ موسسات خصوصی: از نظر این قانون، موسسه خصوصی شامل هر موسسه انتفاعی و غیرانتفاعی به استثنا موسسات عمومی است./

بند دوم ـ آزادی اطلاعات:/

ماده۲ـ هر شخص ایرانی حق دسترسی به اطلاعات عمومی را دارد، مگر آن که قانون منع‌کرده‌باشد. استفاده از اطلاعات‌عمومی یا انتشار آنها تابع قوانین و مقررات مربوط خواهدبود./

ماده۳ـ هر شخصی حق دارد از انتشار یا پخش اطلاعاتی که به وسیله او تهیه شده ولی در جریان آماده‌سازی آن برای انتشار تغییریافته است جلوگیری‌کند، مشروط به‌آن‌که اطلاعات مزبور به سفارش دیگری تهیه نشده باشد که در این صورت تابع قرارداد بین آنها خواهد بود./

ماده۴ـ اجبار تهیه‌کنندگان و اشاعه‌دهندگان اطلاعات به افشا منابع اطلاعات خود ممنوع است مگر به حکم مقام صالح قضائی و البته این امر نافی مسوولیت تهیه‌کنندگان و اشاعه‌دهندگان اطلاعات نمی‌باشد./

بند سوم ـ حق دسترسی به اطلاعات:/

ماده ۵ ـ موسسات عمومی مکلفند اطلاعات موضوع این قانون را در حداقل زمان ممکن و بدون تبعیض در دسترسی مردم قرار دهند./

تبصره ـ اطلاعاتی که متضمن حق و تکلیف برای مردم است باید علاوه بر موارد قانونی موجود از طریق انتشار و اعلان عمومی و رسانه‌های همگانی به آگاهی مردم برسد./

فصل دوم ـ آیین دسترسی به اطلاعات/

بند اول ـ درخواست دسترسی به اطلاعات و مهلت پاسخگویی به آن/

ماده ۶ ـ درخواست دسترسی به اطلاعات شخصی تنها از اشخاص حقیقی که اطلاعات به آنها مربوط می‌گردد یا نماینده قانونی آنان پذیرفته می‌شود./

ماده۷ـ موسسه عمومی نمی‌تواند از متقاضی دسترسی به اطلاعات هیچ‌گونه دلیل یا توجیهی جهت تقاضایش مطالبه کند./

ماده ۸ ـ موسسه عمومی یا خصوصی باید به درخواست دسترسی به اطلاعات در سریعترین زمان ممکن پاسخ دهد و در هر صورت مدت زمان پاسخ نمی‌تواند حداکثر بیش از ده روز از زمان دریافت درخواست باشد. آیین‌نامه اجرائی این ماده ظرف مدت شش ماه از تاریخ تصویب این قانون بنا به پیشنهاد کمیسیون انتشار و دسترسی آزاد به اطلاعات، به تصویب هیات وزیران می‌رسد./

بند دوم ـ نحوه پاسخ به درخواستها:/

ماده۹ـ پاسخی که توسط موسسات خصوصی به درخواستهای دسترسی به اطلاعات داده می‌شود باید به صورت کتبی یا الکترونیکی باشد./

فصل سوم ـ ترویج شفافیت/

بند اول ـ تکلیف به انتشار/

ماده- هر یک از موسسات عمومی باید جز در مواردی که اطلاعات دارای طبقه‌بندی می‌باشد، در راستای نفع عمومی و حقوق شهروندی دست کم به طور سالانه اطلاعات عمومی شامل عملکرد و ترازنامه (بیلان) خود را با استفاده از امکانات رایانه‌ای و حتی‌الامکان در یک کتاب راهنما که از جمله می‌تواند شامل موارد زیر باشد منتشر سازد و در صورت درخواست شهروند با اخذ هزینه تحویل دهد:/

الف ـ اهداف، وظایف، سیاستها و خطی مشی‌ها و ساختار./

ب ـ روشها و مراحل اتمام خدماتی که مستقیماً به اعضا جامعه ارائه می‌دهد./

ج ـ ساز و کارهای شکایت شهروندان از تصمیمات یا اقدامات آن موسسه./

د ـ انواع و اشکال اطلاعاتی که در آن موسسه نگهداری می‌شود و آیین دسترسی به آنها./

هـ ـ اختیارات و وظایف ماموران ارشد خود./

و ـ تمام ساز و کارها یا آیین‌هایی که به وسیله آنها اشخاص حقیقی و حقوقی و سازمانهای غیردولتی می‌تواند در اجرا اختیارات آن واحد مشارکت داشته یا به نحو دیگری موثر واقع شوند./

تبصره ـ حکم این ماده در مورد دستگاههایی که زیر نظر مستقیم مقام معظم رهبری است، منوط به عدم مخالفت معظم له می‌باشد./

ماده- مصوبه و تصمیمی که موجد حق یا تکلیف عمومی است قابل طبقه‌بندی به عنوان اسرار دولتی نمی‌باشد و انتشار آنها الزامی خواهد بود./

بند دوم ـ گزارش واحد اطلاع‌رسانی به کمیسیون انتشار و دسترسی آزاد به اطلاعات/

ماده- موسسات عمومی موظفند از طریق واحد اطلاع‌رسانی سالانه گزارشی درباره فعالیتهای آن موسسه در اجرا این قانون به کمیسیون انتشار و دسترسی آزاد به اطلاعات ارائه دهند./

فصل چهارم ـ استثنائات دسترسی به اطلاعات/

بند اول ـ اسرار دولتی/

ماده- در صورتی که درخواست متقاضی به اسناد و اطلاعات طبقه‌بندی شده (اسرار دولتی) مربوط باشد موسسات عمومی باید از در اختیار قرار دادن آنها امتناع کنند. دسترسی به اطلاعات طبقه‌بندی شده تابع قوانین و مقررات خاص خود خواهد بود./

بند دوم ـ حمایت از حریم خصوصی:/

ماده- چنانچه اطلاعات درخواست شده مربوط به حریم خصوصی اشخاص باشد و یا در زمره اطلاعاتی باشد که با نقض احکام مربوط به حریم خصوصی تحصیل شده است، درخواست دسترسی باید رد شود./

ماده- موسسات مشمول این قانون درصورتی‌که پذیرش درخواست متقاضی متضمن افشای غیرقانونی اطلاعات شخصی درباره یک شخص حقیقی ثالث باشد باید از در اختیار قرار دادن اطلاعات درخواست شده خودداری کنند، مگر آن‌که:/

الف ـ شخص ثالث به نحو صریح و مکتوب به افشا اطلاعات راجع به خود رضایت داده باشد./

ب ـ شخص متقاضی، ولی یا قیّم یا وکیل شخص ثالث، در حدود اختیارات خود باشد./

ج ـ متقاضی یکی از موسسات عمومی باشد و اطلاعات درخواست شده در چهارچوب قانون مستقیماً به وظایف آن به عنوان یک موسسه عمومی مرتبط باشد./

بند سوم ـ حمایت از سلامتی و اطلاعات تجاری:/

ماده- در صورتی‌که برای موسسات مشمول این قانون با مستندات قانونی محرز باشد که در اختیار قرار دادن اطلاعات درخواست شده، جان یا سلامت افراد را به مخاطره می‌اندازد یا متضمن ورود خسارت مالی یا تجاری برای آنها باشد، باید از در اختیار قرار دادن اطلاعات امتناع کنند./

بند چهارم ـ سایر موارد:/

ماده- موسسات مشمول این قانون مکلفند در مواردی که ارائه اطلاعات درخواست شده به امور زیر لطمه وارد می‌نماید از دادن آنها خودداری کنند./

الف ـ امنیت و آسایش عمومی./

ب ـ پیشگیری از جرائم یا کشف آنها، بازداشت یا تعقیب مجرمان./

ج ـ ممیزی مالیات یا عوارض قانونی یا وصول آنها./

د ـ اعمال نظارت بر مهاجرت به کشور./

تبصره- موضوع مواد () الی () شامل اطلاعات راجع به وجود یا بروز خطرات زیست محیطی و تهدید سلامت عمومی نمی‌گردد./

تبصره- موضوع مواد () و () شامل اطلاعاتی که موجب هتک عرض و حیثیت افراد یا مغایر عفت عمومی و یا اشاعه فحشا می‌شود، نمی‌گردد./

فصل پنجم ـ کمیسیون انتشار و دسترسی آزاد به اطلاعات/

بند اول ـ تشکیل کمیسیون:/

ماده- به منظور حمایت از آزادی اطلاعات و دسترسی همگانی به اطلاعات موجود در موسسات عمومی و موسسات خصوصی که خدمات عمومی ارائه می‌دهند، تدوین برنامه‌های اجرائی لازم در عرصه اطلاع‌رسانی، نظارت کلی بر حسن اجرا، رفع اختلاف در چگونگی ارائه اطلاعات موضوع این قانون از طریق ایجاد وحدت رویه، فرهنگسازی، ارشاد و ارائه نظرات مشورتی، کمیسیون انتشار و دسترسی آزاد به اطلاعات به دستور رئیس‌جمهور با ترکیب زیر تشکیل می‌شود:/

الف ـ وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی (رئیس کمیسیون)./

ب ـ وزیر ارتباطات و فناوری اطلاعات یا معاون ذی‌ربط./

ج ـ وزیر اطلاعات یا معاون ذی‌ربط./

د ـ وزیر دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح یا معاون ذی‌ربط./

هـ ـ رئیس سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور یا معاون ذی‌ربط./

و ـ رئیس دیوان عدالت اداری./

ز ـ رئیس کمیسیون فرهنگی مجلس شورای اسلامی./

ح ـ دبیر شورای عالی فناوری اطلاعات کشور./

تبصره- دبیرخانه کمیسیون یادشده در وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی تشکیل می‌گردد. نحوه تشکیل جلسات و اداره آن و وظایف دبیرخانه به پیشنهاد کمیسیون مذکور به تصویب هیات وزیران خواهد رسید./

تبصره- مصوبات کمیسیون انتشار و دسترسی آزاد به اطلاعات پس از تایید رئیس‌جمهور لازم‌الاجرا خواهد بود./

ماده- موسسات ذی‌ربط ملزم به همکاری با کمیسیون می‌باشند./

بند دوم ـ گزارش کمیسیون:/

ماده- کمیسیون باید هر ساله گزارشی در باره رعایت این قانون در موسسات مشمول این قانون و فعالیتهای خود را به مجلس شورای اسلامی و رئیس‌جمهور تقدیم کند./

فصل ششم ـ مسوولیتهای مدنی و کیفری/

ماده- هر شخصی اعم از حقیقی یا حقوقی که در نتیجه انتشار اطلاعات غیرواقعی درباره او به منافع مادی و معنوی وی صدمه وارد شده است حق دارد تا اطلاعات مذکور را تکذیب کند یا توضیحاتی درباره آنها ارائه دهد و مطابق با قواعد عمومی مسوولیت مدنی جبران خسارتهای وارد شده را مطالبه نماید./

تبصره ـ در صورت انتشار اطلاعات واقعی بر خلاف مفاد این قانون، اشخاص حقیقی و حقوقی حق دارند که مطابق قواعد عمومی مسوولیتهای مدنی، جبران خسارتهای وارد شده را مطالبه نمایند./

ماده- ارتکاب عمدی اعمال زیر جرم می‌باشد و مرتکب به پرداخت جزا نقدی از سیصدهزار (.) ریال تا یکصدمیلیون (..) ریال با توجه به میزان تاثیر، دفعات ارتکاب جرم و وضعیت وی محکوم خواهد شد:/

الف ـ ممانعت از دسترسی به اطلاعات برخلاف مقررات این قانون./

ب ـ هر فعل یا ترک فعلی که مانع انجام وظیفه کمیسیون انتشار و دسترسی آزاد به اطلاعات یا وظیفه اطلاع‌رسانی موسسات عمومی برخلاف مقررات این قانون شود./

ج ـ امحا جزئی یا کلی اطلاعات بدون داشتن اختیار قانونی./

د ـ عدم رعایت مقررات این قانون در خصوص مهلتهای مقرر./

چنانچه هر یک از جرائم یادشده در قوانین دیگر مستلزم مجازات بیشتری باشد همان مجازات اعمال می‌شود./

ماده- آیین‌نامه اجرائی این قانون حداکثر ظرف سه ماه از تاریخ تصویب، توسط وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و با همکاری دستگاههای ذی‌ربط تهیه و به تصویب هیات وزیران خواهد رسید./

قانون فوق مشتمل بر بیست و سه ماده و هفت تبصره در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ ششم بهمن ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و هفت مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ // از سوی مجمع تشخیص مصلحت نظام با الحاق یک تبصره ذیل ماده () موافق با مصلحت نظام تشخیص داده شد./

/